

La tribuna

A Canillo no! Per què?

Al Comitè Local del PS ens és impossible articular una llista electoral prou representativa

GERARD
Barcia

A Canillo, el Partit Socialdemòcrata, a través del seu Comitè Local, aquest cop ha decidit no ser present a les eleccions comunals.

A les últimes eleccions generals vam participar amb una candidatura molt digna. Malgrat això, la nostra proposta va tenir tants detractors que no va ser presa en consideració. Ha esdevingut un costum no acceptar res que no vingui sempre dels mateixos. Ja sigui quant a contingut, o quant a persones. Es fa servir el descreït i la calúmnia per malbaratar qualsevol cosa que proposi el PS.

Arreu la pluralitat és enriquidora, i entre les propostes dels uns i dels altres, a través del diàleg, s'aconsegueix fer avançar les coses. A Canillo, això s'ha tornat impossible i la política es pretén cuinar sempre des dels mateixos fogons per part dels mateixos cuiners, encara que sigui amb una presentació de plats diferents (DA, CR, SEGLE XXI, PLA, etc.). Tant com les candidatures es configuraran a través de comissions més properes a una secta que a un òrgan de partit, o en alguns que altres sopars amb poca llum en hotels i paradors, amb els cotxes amagats i fins altes hores de la matinada, socialment i políticament la parròquia no té cap possibilitat de progressar. Continuarà essent terra de cacics.

ELS MÉS AGOSARATS fins i tot apunten que, en una pràctica pròpia d'una pel·lícula d'espionatge dels anys 60, un alt càrrec del Parlament s'hauria prestat a fer escoltar per telèfon converses privades tingudes a l'entorn de la preparació de la candidatura.

El centre neuràlgic de la política canillenca gira essencialment a l'entorn de tres grans eixos dominats per persones que s'esforcen a entendre's

El centre neuràlgic de la política canillenca gira a l'entorn de tres eixos de persones que s'esforcen a entendre's en una mena d'exclusiva excloent

en una mena d'exclusiva excloent. El primer és el món del turisme liderat bàsicament per dos clans d'hotelers, l'un del sector anomenat de la Ribera, el que es menjarà el tall si tall hi queda i l'altre per un reducte liberal principalment de Soldeu i Canillo, al que li toca les engrunes.

El segon és el d'uns promotors o especuladors immobiliaris, segons se li'n vulgui dir.

El tercer és l'estació d'esquí, motor de la parròquia, societat d'economia mixta participada pel Comú i per un accionista minoritari amb dret de veto sobre la majoria de les decisions que s'hagin de prendre: un dels més importants bancs del país,

el qual, no cal dir, exerceix de poder fàctic, i de quina manera!!!!

El candidat a cap de llista escollit per DA és un ciutadà que prové del món immobiliari, hotelier i de l'estació d'esquí (monitor). Amb aquest perfil és evident que la comissió que el va proposar no va tenir gaire treball a trobar-lo. Millor dit, ja l'havien trobat abans de buscar-lo. Que el futur cònsol estigui tranquil per tot el llarg del mandat, que de feina a pensar i a proposar no en tindrà massa. Hi haurà, des del Tarter i des de Soldeu, qui ho farà al seu lloc. Això sí, amb la benedicció de l'incombustible i polivalent excònsol, exbatlle i exministre, home amb un afany de

protagonisme desmesurat i amb una obsessió: ser cap de Govern amb el qui sigui.

Per cert, si el qui s'anomena ell mateix com l'*Humil Servidor d'Andorra* m'accepta un suggeriment: que no perdi de vista la poltrona, perquè quan se n'adonarà, el *Senyor Fort de Canillo* ja li pot haver pres.

La majoria dels ciutadans i ciutadanes poc hi han tingut a dir, i poc hi tindran a opinar. Són molts els que depenen de situacions fàctiques, públiques i privades, directament lligades amb els protagonistes de l'actualitat política del moment. I no convé, ara menys que mai, que quedin malament.

ELS ALTRES, immersos en la feina del dia a dia, i poc interessats per la política, probablement no s'hagin adonat fins ara, que s'han presentat les llistes, el que s'ha estat manegant a les seves esquenes.

Davant d'un panorama d'aquesta magnitud, al Comitè Local del PS ens és impossible articular una llista electoral prou representativa de tots els sectors de la parròquia. Nosaltres preferim no ser presents aquest cop, que no pas tirar de la mítica frase: «com que els teus interessos són els mateixos que els meus, ens hem de donar la mà, no ens hem de fer mal».

No hem volgut facilitar que els de sempre s'ajuntin per anar contra nosaltres ni tampoc volíem esdevenir els destinataris de continguts despectius pel sol fet de voler aportar la nostra visió política, tan respectable com la de qualsevol altra força.

I CAL DIR que la situació ha arribat ara a un cim: des de l'any 1987 no hi havia hagut una sola llista a les eleccions comunals de Canillo. Això marca un retrocés important. Culmina la línia de fer política per anar contra algú, i no per construir. És el resultat del lideratge d'alguns que es pensen que, només ells, per do diví, poden accedir a gestionar el bé públic amb les seves idees i en defensa dels seus interessos. Es consideren de soca-rel, els senyors feudals, els designats... els superiors.

Amb aquest model de fer política no s'hi val ni la ideologia, ni les propostes, ni el contingut. L'única finalitat d'arribar a Casa Comuna és de veure el que es pot fer pel bé d'uns quants: el propi.

Però que els electors del PS, simpatitzants o independents, no es desesperin; perquè encara que no siuguem presents a l'oposició al Consell de Comú, el nostre Comitè Local farà un seguiment exhaustiu de la política i de les accions comunals i utilitzarem el nostre dret de ciutadans per fer tantes demandes d'informació i el cas escaient, comunicats o rodes de premsa, com calguin per a fer sentir la nostra veu com partit polític, malgrat que sigui en una parròquia dominada per uns sectors polítics hostils a la democràcia. ≡

Conseller General pel Partit Socialdemòcrata

Membre del Comitè Local del PS a Canillo